

A 2006-os *Fá*-magyarázat Kanadában

Li Hongzhi, 2006. május 28-án, Torontóban

Sokat fáradoztatok. (Erőtelmes taps minden tanítványtól. Közösén viszonozzák: Jó napot Mester! A Mester is sokat fáradozott!)

A nagy *Fá*-konferenciák mind a szárazföldi Kínán kívül élő *Dáfá*-tanítványok nagy összejövetelei voltak. Minden nagy *Fá*-konferenciánál új tanulók és messze távolban fekvő területekről származó tanulók is jöttek, hogy részt vegyenek rajta. Innen eredően minden *Fá*-konferenciának valóban hatékonynak kellene lennie a művelésnél való megemelkedésre, és el kellene érnie a hatását a mellett a többi projekt mellett, amit meg kell csinálni. Ezért aztán sem az új tanulók számára, sem azon tanulók számára, akik messze távolból utaztak ide, nem volt hiábavaló, hogy megtették ezt az utat. Így a *Dáfá*-tanítványok *Fá*-konferenciái nemcsak egy formalitáshoz tartoznak, amit évente ki kell vitelezni, hanem a valódi művelésért rendezik meg őket. Ez az egyetlen környezet is a *Dáfá*-tanítványok nagy keretekben való kölcsönös tapasztalatcseréjére, amit kezdettől fogva hátrahagytam számotokra. Innen eredően megfelelően kell megrendezni őket, valóban előnyösen kell kihatniuk a művelés közbeni megemelkedésekre, csupán így nyerik el az értelmüket.

Ahogy mindannyian tudjátok, a mostani művelési mód már nagyon világossá vált a *Dáfá*-tanítványok számára. Ami a *Dáfá*-tanítványok művelési módjával szembeni követelményeket illeti, úgy azt gondolom, hogy az itt jelenlevők elvileg már elérték őket. A *Dáfá* hétköznapi emberek közötti művelési módja létrehozta az emberi társadalomban való művelést, ami sohasem létezett ezelőtt. Már a *Fá*-terjesztésem első napja óta meghatározták ezt a formát. Ősidőktől fogva ez még sohasem létezett.

Amikor a *Fát* magyarázom, akkor biztosan alulról felfelé kell magyaráznom, tehát az alappal kezdve, avégett hogy sok ember megérthesse, ezért kezdetben nem magyaráztam olyan magasan. Valójában az egész három világkör megteremtése a *Dáfá* mai terjesztése miatt történt. A korábbi világegyetemben nem létezett a három világkör, emberiség sem létezett. Az emberiséget istenségek teremtték, ez kétségen kívül áll. Miért jönnek a földönkívüliek olyan gyakran a Földre? Sok céljuk van. Ámde e céloktól eltekintve az emberi test csodálatra méltó számukra, még sohasem láttak ilyesmit, és ez szélesre nyitotta a látóterüket. Mert a korábbi világegyetem környezetében, vagyis azokban a dimenziókban, ahol a mostani három világkör található, korábban csak különféle, alacsony szintű élőlények éltek, bezárólag az úgynevezett földönkívüliekkel. Valójában náluk alacsony szintű élőlényekről van szó, akik technológiát uralnak. Egyszerre hatalmas változás létezett ebben az égitestben, a világ teremtése közben emberek jöttek létre, ilyen élőlények – emberek – bukkantak fel. Azonkívül a technológiájuk szemszögéből nézve azoknak az élőlényeknek az volt a benyomásuk, hogy összességében egy emberi test szerkezetének nagyon tökéletes mechanizmusa van. Természetesen, hogyan jut el hát ehhez? Az ok abban rejlik, hogy istenségek teremtték. Összehasonlítva ennek a dimenzióknak a korábbi, egyszerű és alacsony szintű élőlényeivel ez teljesen más.

Mivel az embereket istenségek teremtték, úgy ők az istenség külső alakjával rendelkeznek, sőt a belső szerkezeteik is olyanok, mint amelyekkel az istenségek rendelkeznek, csak a megjelenésükben az embereknek nincsenek meg az istenség képességei. Ehhez jön még, hogy ez a dimenzió önmaga ahhoz vezet, hogy az élőlények nem láthatják az igaz arcukat. Ez ahhoz is vezet, hogy az élőlények ebben a dimenzióban egy olyan környezetben tartózkodnak, amelyet az istenségek külön és célzottan az emberi élet fenntartására szolgáló teljes műként teremttettek meg¹. Ez a környezet gondoskodik arról, hogy az ebben a dimenzióban élő emberek csak ennek a dimenzióknak a tárgyait láthassák. Nem láthatnak ezen a dimenziókn kívül dolgokat, sőt azokat a dolgokat sem pillanthatják meg, amelyek különleges módon léteznek ebben a dimenzióban. Létezik azonban egy kevés jó veleszületett alappal rendelkező ember, aki láthatja azokat a dolgokat, illetve érintkezésbe kerülhet velük. Tehát a legtöbb embernél ez megerősíti azt a meggyőződést, hogy ennek a világegyetemennek az emberek volnának az egyedüli élőlényei. Ráadásul azt hiszik, hogy az itteni életfeltételek a világegyetemben létező összes élőlény egyedüli életfeltételei volnának. Így jön tehát az, hogy az emberek még jobban bezárják saját magukat. Következésképpen az is mindegy, hogyan

kutatnak az emberek, és bárhogyan is próbálják megérteni az emberek, a világegyetem igaz arculata rejtve marad számukra. Valójában ez az állapot is normális, mert az istenségek így határozták meg és korlátozták ezt. Az emberek egyszerűen ezen a szinten maradnak, és egy ilyen látókörön élnek. Más szóval teljesen mindegy, hogyan próbálják kutatni emberi eszközökkel a világegyetemet, sohasem tudják majd megpillantani a világegyetem igaz arculatát. Ezt is az istenségek határozták meg.

De most mi a célja ennek az egésznek? A cél pontosan az, hogy az embereknek meg kellene tartaniuk ezt az állapotot egy olyan időben, amikor még nem terjesztik a *Dáfát* – egy stabil állapotot, éspedig olyan sokáig, amíg eljön a *Dáfá* terjesztésének a napja. Innen eredően az úgy volt, hogy a történelem minden folyamata arra volt ott, hogy megteremtse egy alapot. Tehát a három világgör megteremtése és az emberiség megteremtése óta a világon felmerült mindenféle történelmi események arra vannak ott, hogy egy alapot fektessenek le az emberiségnek a kultúrák és a gondolatok számára. Ehhez tartozik az emberiség kezdeti állapota is egészen a tisztességes emberi kultúrák megjelenéséig az utolsó egypár ezer évben, valamint az összes híres ember és nagy esemény a történelemben. Ezzel kellene az embereknek megérteniük a *Fát* az első naptól kezdve, amióta a *Dáfát* terjesztik, nekik meg kellene érteniük a művelés valódi kultúráját. Ha nem léteztek volna ezek az előzetes történelmi alapok, akkor a ma itt jelenlevő tanítványok egy olyan őseredeti állapotban lennének találhatók, amelyben az istenségek éppen megteremtették az embereket. Egy olyan állapotban lennének találhatók, amelyben semmit sem érthetnének meg, így a *Fá* terjesztése lehetetlen lett volna, a *Fá* megértése is lehetetlen lenne. Mi a művelés? Sejtelmé sincs. Egyszerű szavakkal kifejezve, ha példának okáért a mai embereknek nem lenne képzettségük, hogyan kellett volna elmagyaráznom ma a *Fát*? Nem tudtam volna elmagyarázni. Így az ősi időktől a mai napig minden csak arra volt ott, hogy kulturális alapot fektessen le a *Dáfá* terjesztésére.

Ezt a dolgot is még két lépésre osztottam fel. Az egyik rész a *Fá*-helyreigazítás, azok a *Dáfá*-tanítványok, akik a *Fá*-helyreigazításban való műveléssel átjutottak, a *Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítványokhoz tartoznak. Később fognak még létezni további *Dáfá*-tanítványok, ők pontosan azok a művelők, akik a következő lépésben, az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás közben művelik magukat. Abban az időben az emberiség kivételével már minden kész lesz az egész világegyetemben. Én gyakorta beszéltem a régi világegyetem tényezőiről, a régi erőkről és a magas szintek sok különböző, rossz élőlényéről, aki zavarja a *Fá*-helyreigazítást. Abban az időben az alacsony szintek dolgain kívül, amiket a jövőbeli művelők megemelésére használnak fel, semmi más sem fog létezni többé ezekből. Hogyan fog kinézni viszont az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás, ha nem léteznek többé a magas szintek régi tényezőinek a zavarásai? Gondoljátok át egyszer, semmiféle ellenállás sem létezik a magas szintek rátermett régi erőinek a tényezői által, az emberek amúgy is már nagyon gyengék, a világegyetemben létező alacsony szintek élőlényei, valamint a három világgör dimenzióiban levő élőlények sem rendelkeznek különös képességekkel, következésképpen az embervilágban történő *Fá*-helyreigazításnak abban az idejében biztosan másmilyen lesz az állapot. Most azt gondolják az emberek: „Hogyan megy hát az tovább, ha a romlott párt nem létezik többé? Hogyan fog hát kinézni ez? Milyen lesz a jövőbeli kínai kormány?” Nem szükséges ezen töprengenetek, törődnötök sem szükséges ezzel. Természetesen a *Fá*-igazolás és az igaz körülmények tisztázása közben felmérhetitek a mostani tudásszinttel, ez nem probléma. Mert ha a normál emberek gondolkodásmódjával és megértésével méri fel az ember, akkor ez nem probléma. Milyen lesz azonban valóban, az embereknek abba nincs beleszólásuk, úgy sem lesz, ahogyan az emberek most elképzelik. Abban az időben az emberiség társadalma teljesen más lesz, egy másik állapot létezik majd, és egy másik társadalmi szerkezet is.

Ami viszont a mostani időt illeti, éspedig különösen azt az időt, amikor a *Dáfá*-tanítványok *Fá*-igazolása egybeesik a *Fá*-helyreigazítással, úgy a művelők e csoportjával szemben különösen magasak a követelmények. Pontosán azért, mivel a *Fá*-helyreigazítással állnak kapcsolatban, a rájuk nehezedő teher nagy, és a felelősségük óriási. Mindegy, hogy hány *fashe* is van a Mesternek, mindegy, hogy milyen nagy a képessége a világegyetemben, az embervilágban levő fő teste, amelyet a régi világegyetem szintjei választanak el, irányít mindent a *Fá*-helyreigazításban. Az emberiséget és a három világgört amúgy is a *Fá*-helyreigazítás szükségletei szerint teremtették meg, azonkívül a Mester fő teste még itt található, és ezért a gonosz *Fá*-helyreigazítás elleni zavarásának a gyújtópontja is itt van. Amikor a *Dáfá*-tanítványok itt igazolják a *Fát*, őrzik meg a *Fát*, és egyidejűleg saját magukat művelik, akkor a felelősség szükségszerűen nagy. Azonkívül még meg kell menteniük az

itteni élőlényeket, ez a felelősség is rendkívül nagy a *Dáfá*-tanítványok számára. Ebből az okból kifolyólag a *Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítványok még rendkívülibbek.

Már megmondtam, hogy ámbár a történelemben léteztek ezek vagy azok a művelések, azok csak arra voltak ott, hogy lefektessenek egy alapkövet a kultúrák számára. Mi a művelés? Csupán ma műveli magát valóban az ember. (taps) Csupán ezt a mai formát ismerik el valódi művelésként az egész világegyetem istenségei. (taps) Korábban csak a kultúrák alapjáról volt szó. Egy olyan embernek sem sikerült valaha is újra elhagynia a három világkört, aki idejött. Egyetlenegy olyan élőlény sem tudott visszamenni a mennybe, aki a világegyetemből idejött az emberekhez, ilyesmi még sohasem létezett. Korábban állandóan művelésről beszéltek, ámde senki sem művelte magát a sikerhez. Össze-vissza beszéltek arról, hogy a mennybe emelkednek, ámde senki sem jutott fel. Tudjátok, hogy létezik a mellék-összellelem. Léteztek olyan mellék-összellemelek, akik az embereket csak hordozóként használták a műveléshez, és aztán felemelkedtek a mennybe. Ha egy mellék-összellelem az embert bírja hordozóként, akkor megvan a külső emberi alakja, ezért léteztek olyan emberek, akik a korábbi művelési utaknál látták, hogy valaki a mennybe emelkedett. Úgy azt mondták, hogy látták volna, hogy az az ember a halála pillanatában a mennybe emelkedett. Az, aki a mennybe emelkedett, azonban nem a fő-összelleme, valóban nem ez az ember saját maga volt. Így egy olyan élőlény sem tért vissza, aki korábban a három világkörbe jött, mindig a mellék-összellemelek voltak azok. A mellék-összellelemnek mindegy, hogy mi történik a fő testtel. Egy istenség sem vette valaha is komolyan az embereket.

Korábban elmagyaráztam, hogy az istenségeket is különböző időközökben teremtették meg és alakították ki. Azok az istenségek sem ismerik a világegyetem igaz arculatát, akik a közelünkbe jöhetnek, sőt még csak a három világkör történelmét sem ismerik, és a létezése célját sem. Különösen azok az istenségek, akik érintkezésbe kerülhetnek az emberekkel, mind alacsony szintűek, és egyáltalán sejtelmük sincs erről. Még csak az emberiség létezésének az értelmét sem ismerik. Ez ahhoz vezetett, hogy egyáltalán nem veszik komolyan az embereket. Amikor én akkoriban a *Dáfát* terjesztettem, nagyon sok istenség mondta nekem: „Az emberek már ilyenné váltak, és te még a *Dáfát* terjeszted, te még egy ilyen jó *Fát* terjesztesz az embereknek?” Honnan kellene hát tudniuk, hogy mi az igazi jelentése az emberek létezésének? Most természetesen megértették ezt, és tisztában vannak vele. A *Fá*-helyreigazítás közben lépésről lépésre átjutottak, és amikor az igaz arculat egyre inkább meg fog mutatkozni előttük, akkor egyes istenségek, akik negatívan hatottak ki, tisztában lesznek a hibáikkal. Ők lépésről lépésre látták az igaz arculatot, és mindennel tisztában lettek. Ehhez jön még a legalapvetőbb kérdés, nevezetesen az, hogy a régi erőket alapvetően teljesen megtagadják, ezt a pontot még nem tudják az utolsó részletig elfogadni, a mögötte levő igaz arculat nekik még rejtve van. Amikor az utolsó lépésben meglátják ezt az igaz arculatot, akkor azzal el is intéződött, számukra rettenetes a következmény.

Mert ezt a dolgot két lépésre osztják fel. Mindegy, hogy milyen közömbösen szembesül az emberi társadalom a *Dáfá*-tanítványok üldözésével. Még ha úgy is néz ki, hogy az emberi társadalom különféle jelenségei nem érintik meg olyan erősen az emberi társadalmat; még ha minden hivatás és üzlet is a normális mindennapját követi, és az emberi társadalomnak ez a gépezete tovább fut, és normálisan működik, ez azon múlik, hogy az emberek dolgait csupán az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás idején intézik el. Elvileg én most még semmit sem csinálok az embereknél. Miközben megmentitek a világon élő embereket, pusztán a lelkiismeretüket és a jószívűségüket ébresztitek fel. A *Dáfá*-tanítványok gonosz általi üldözése közben a gonosznak van egy indoklása arra, hogy üldözze a *Dáfá*-tanítványokat. Azt akarta, hogy a világon élő összes ember lépjen fel a *Dáfá*-tanítványok, valamint a *Dáfá* ellen, avégett hogy a *Dáfá*-tanítványok sehol se vethessék meg a lábukat az embervilágban, ezért nagyon sok hazugságot terjesztett az emberi társadalomban. Az ország összes propagandagépezetével vihart kavartak, odaadón próbálták, hogy az emberek szerte a világon hitelt adjanak a gonosz hazugságainak, és ezzel részt vegyenek a *Dáfá*-tanítványok üldözésében. Ilyen körülmények között ez odajutott, hogy sok tudatlan élőlényt, sok embert mérgeztek meg a világon. Ez tehát azt jelenti, hogy az igaz körülmények *Dáfá*-tanítványok általi tisztázásának a célja ebben az időszakban az emberek megmentése, ennél el kellene távolítani azokat a régi tényezőket, valamint az emberek megmérgezését a gonosz párt romlott szelleme által, mert a *Fá*-helyreigazítás közben ezeket a régi erőket ki kell selejtezni, a gonosz pártot, valamint a romlott szellemet is teljes bizonyossággal kiselejtezik. Mindenkit kiselejteznek, aki egy csónakban evez velük. Ezek azok az elvek, amelyeket

a *Fá*-helyreigazításnál határoztak meg, ennek így kell lennie. Ha nem mentjük meg ezeket az embereket, akkor a történelem a gonosszal együtt kiselejtezi őket.

Ha egy élőlényt valóban kiselejteznek, akkor az rettenetes. Egy ember halála, amit az emberek látnak, nem olyan szörnyű, mert az nem egy élőlény halála. Ha egy ember meghal, akkor csak egy külső héjat vet le, amely a legfelszínesebb dimenzió anyagaiból áll, úgy, mint egy ruhadarab levetésénél. A valódi élőlény már elindult a hatszoros reinkarnáció útján. Természetesen a művelők között léteznek néhányan, akik jól művelték magukat, és a haláluk után egy mellék-összellemtük elviszik, ámde az ennél sem ez az ember saját maga. Ez egy ember megjelenéseinek az egyike a halála után. Csak a *Dáfá* által létrehozott művelésnél lehet csupán valóban a sikerhez vezetni az embereket. Annak a célja, hogy miért jön a világra egy ember, és miért létezik egy ember, mindig is rejtély volt a történelemben. Eppen azért, mert ez rejtély volt – még az összes istenség sem tudott róla –, lehet garantálni az emberiség, valamint a három világgör stabilitását és az emberek biztonságát.

Ezeknek a rejtélyeknek a megoldásai most lassanként feltáruhnak. Az istenségek és a mennyben levő élőlények is egyre többet tudnak róluk, megtudják az igaz körülményeket. Miért terjesztik a *Dáfát*? Miért terjesztenek egy ilyen nagy *Fát* az emberiségnél? Miért van az embereknek ilyen nagy szerencsájuk? Ezek az istenségek újra és újra mondják is nekem: „Te olyan komolyan veszed az embereket.” A sorok között ezzel arra gondolnak, hogy őket nem veszem olyan komolyan. Arra gondolnak, hogy a *Fá*-helyreigazítás közben olyan szigorú vagyok velük szemben, és olyan elnéző az emberekkel szemben. Most már nem mondják ezt, egyik sem mond már ilyesmit. Ez tehát azt jelenti, hogy a három világgörnek, az embervilágnak és az emberiségnek, ennek mind az egész világegyetemhez van köze, az egész világegyetem számtalan élőlényének a megmentéséhez is köze van. Közöttük számtalan magas szintű és rendkívül magas szintű élőlény is van. Akkor nem nagyon fontos ez a dolog? Ami azonban azokat az embereket illeti, akik már hosszú ideje tartózkodtak a ködös állapotban, úgy ők nem láthatják az igaz arculatot a három világgörben. Ha nem láthatják az igaz arculatot, akkor az embereknek bizonyosan lehetővé kell tenni egy olyan állapotot, amelyben fenntarthatják az emberi életet. A ködben az emberek biztosan ebbe az állapotba fognak jutni. Ez biztosan ahhoz fog vezetni, hogy az emberek a létfenntartásuk² miatt kölcsönösen megsebzik egymást, személyes előnyök miatt fognak küzdeni és harcolni egymással. Akár békésnek, akár erőszakosnak néz ki a felszínen, minden a személyes előnyökre megy ki, minden önző szándék. Bárhogyan is, ha ezt az állapotot rendezték el az emberek számára, akkor ez nem számít az emberek hibájának, amíg ehhez a korlátozott állapothoz tartozik. Ha valaki már régóta ebben a környezetben és ebben a ködös állapotban tartózkodik, akkor a *Dáfá* terjesztésével az embereknél létezik az a kérdés, hogy fel tudják-e ismerni a *Fát*, és át tudják-e törni a leányékolás hosszan átélt burkát. Ez a kérdés kulcskérdéssé vált az emberek számára. Az emberek szemében ez tisztességtelennek tűnik, de valójában tisztességes.

Ha egy ember az emberek közé jött, és ebben a környezetben tartózkodik, aztán átlépte ennek az állapotnak a határát, folyamatosan komolyan árt másoknak és rosszat tesz az élete közben, akkor ez az ember azon van, hogy elpusztítsa ezt a környezetet, valamint az emberek állapotát, akkor ez az ember azon is van, hogy bűncselekményt kövessen el ez ellen a rendkívül fontos dolog ellen. Miközben a *Dáfá* terjeszkedik, és a *Dáfá*-tanítványok a művelés folyamatában találhatók, hogy valaki megkaphatja-e a *Fát*, és művelheti-e magát a végéig, ezeknél a kérdéseknél bizonyosan úgy lesz, hogy annak a karmának a mennyisége, amelyet a történelemben hozott létre, különböző nehézségeket fog okozni az embereknek, illetve a művelőknek. Világos szavakkal kifejezve, hogy megkaphatja-e a *Fát* vagy sem, hogy a végéig művelheti-e magát vagy sem, ennél különböző emberek számára különböző zavarások fognak létezni, ezek azok a nehézségek, amiket saját maga okozott a múltban, senkinek sem kellene a másikat hibáztatnia. Ki kaphatja meg a *Fát*? Ki törheti fel ezt a burkot? Ki tudja ezt a *Fát* valóban értelemmel³ felismerni? Ebből a szempontból nézve ez minden élőlény számára igazságos.

Egy ilyen nagy dolognál azon múlik, hogy milyen magatartással áll hozzá valaki, ez rendkívül fontos egy ember számára. Így ez a kód egy ilyen hatást fejtett ki az emberekre. Hogy művelheted-e magad, hogy láthatod-e az igaz körülményeket, hogy szeretnéd-e megtudni az igaz körülményeket, hogy érintkezésbe kerülhetsz-e ezzel a *Fával*, mindezeknél a kérdéseknél a kód valóban nagy nehézséget okozott minden élőlénynek. Ez az oka annak, hogy a ma itt jelenlevő *Dáfá*-tanítványok miért nem jelentik a világon élő összes embert. Természetesen már elmagyaráztam, hogy a *Dáfá* terjesztésénél minden élőlény egyenjogú, nem nézik meg a társadalmi rétegeket, a pozíciókat sem,

hanem csak egy ember szívét, csak a *Dáfá*-val szembeni magatartást nézik meg. Valójában az egész *Fá*-helyreigazítás ezen a módon folyik le, a legnagyobb toleranciával és együttérzéssel. Nem néznek utána az élőlények régi hibáinak a történelemben. Mindegy, hogy milyen nagyok is voltak a bűneid a történelemben, és milyen nagy hibákat is követtél el, mindezeket nem veszik figyelembe, egyes-egyedül a *Fá*-helyreigazítással szembeni magatartásodon múlik. Egyszerűen megnézik, hogyan érti meg az ember a *Fát*, csak ez az egy dolog számít. Ha valaki úgy véli, hogy nem tudja elfogadni a *Dáfát*, akkor elveszítette a sorsalkalmát. Némelyek azt mondhatják: „Én nem ismerem el a *Dáfát*.” Ha te nem ismered el a *Dáfát*, akkor ezzel nem ismered el a jövőt, mert a jövőt pontosan ez a *Fá* teremti meg.

A *Fá*-helyreigazítás közben az egész világegyetem elvileg ezzel már kész. Korábban azt mondtam, hogy ez úgy van, mint egy mérlegnél, a régi és az új világegyetem között az új világegyetem része egyre nagyobb lesz, azok a részek, ahol már helyreigazították a *Fát*, egyre többen lesznek, mint egy mérlegen, ahol az egyik oldalt lefelé nyomják. Most már nem így néz ki, alapvetően már hamarosan teljesen kialakítják az új világegyetemet. (heves taps) Amik még fennmaradnak, azok az utolsó tényezők. Amikor ezeket a dolgokat elintézik, akkor a *Fá*-helyreigazítás végül lezáródik. Amikor a *Fá*-helyreigazítás befejeződik, akkor elkezdődik az új világegyetem történelme, csak az embervilág marad meg. Az emberiség földgolyóját és a három világgör területeit körülveszik és leárnyékolják, és kioldják az új világegyetemből, tehát el fognak válni a nagy világegyetemtől. Nem fedezték fel most a tudósok, hogy a Tejútrendszer egyre messzebb távolodik a világegyetemtől, és gyors sebességgel elválik tőle? Valójában ez egy kimenési folyamat, mert ha az új világegyetemben már helyreigazították a *Fát*, akkor a három világgörön belüli összes élőlény szennyező hatást fejthetett volna ki az új világegyetemben, ezért ezt a részt el kell választani, leárnyékolni és külön elintézni, ez lesz nevezetesen az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás.

Ha a *Dáfá*-tanítványok ebben az időben művelik magukat, akkor nekik is olyan sok és olyan nagy felelősségük van. Ti már megértettétek, hogy az emberiség létezésének tulajdonképpen ilyen célja van, és a *Dáfá*-tanítványok művelési állapota ilyen, akkor még jobban meg kellene értenetek a művelésnek ezt a formáját az embervilágban. Mert csupán ez a művelés, csupán ez a valódi művelés, amit a három világgörön belüli élőlények számára rendeztek el. Minden, ami korábban megjelent, csak arra volt ott, hogy egy kulturális alapot fektessen le az emberiség számára, csupán most van a valódi megemelkedés és visszatérés végső kezdete, ezért a művelőkkel szemben felállított követelmények is másminen a művelésük közben. A Mester a *Fá*-terjesztés közben azt mondta nektek, hogy a három dolgot jól kell csinálnotok. Felszínesen ez egyszerűnek tűnik, ámde ebből látható, hogy valaki szorgalmas-e vagy sem, azt is tartalmazza, hogy melyik gyümölcshelyzetet éri el. A *Dáfá* a hétköznapi emberek társadalmában terjed, ebben a művelési formában lehetőleg az emberi társadalomhoz kell igazodni, sokan ezt úgy értették meg, hogy ez lazítás és könnyítés volna a művelésünk számára. Ámde azok a tanulók, akik szorgalmasan haladnak előre, ezt nem így értik. Ez az az út, amit a *Dáfá*-tanítványoknak így kell járniuk a művelésük közben. Így minden dolog, amit csináltok, még ha arról is van szó, hogy a hétköznapi emberek között harmonizáljátok a viszonyt a családban, a viszonyt a társadalomban, vagy a munkahelyen és a társadalomban való magatartásod, ez mind nem hanyagul kezelendő, mindez a művelési formádhoz tartozik, és komoly.

Sok tanuló csak azt tudja, hogy a művelésnél csak a gyakorlatokat végzi az ember, és a *Fát* kell tanulnia. Helyes, ez csak az egyik oldal, amelyen közvetlenül érintkezésbe kerül a *Fá*-val. De a művelésed gyakorlatában az a társadalom, amelyben tartózkodsz, pontosan a te művelési környezeted. Minden olyan környezet, amellyel érintkezésbe kerülsz, mint például a munkakörnyezet és a családod környezete, a te művelési környezeted. Mindezek olyan utak, amelyeket járnod kell, amelyekkel szembe kell nézned, amelyekkel helyesen kell szembenézned, ezekből semmit sem szabad hanyagul kezelni. Ha a végén átjutottatok, akkor meg kell nézni, hogyan jutottatok át azon az úton, amit a Mester rendezett el számotokra. A végén nem lehet mindezek fölött eltekinteni. A művelési folyamat közben sem szabad eltekinteni ezektől a dolgoktól, ezért nem szabad félvállról venni a dolgok egyikét sem. Ha könnyedségről van szó, úgy a művelőknek nem kell elhagyniuk a családjukat, nem kell a hegyek mélyére menniük, és az emberi társadalomtól sem kell többé megválniuk, ámde egy másik szempontból nézve ez megint csak egy másfajta nehézséghez vezet, nevezetesen ahhoz, hogy neked mindezt jól kell csinálnod, minden területen jól kell csinálnod, csupán akkor juthatsz át.

Természetesen, még ha ezt így is magyaráztam el, különböző embereknek különbözően magas megértésük is van a *Fáról*, még új tanulók is léteznek. Talán némelyek azt gondolják: „Ha én jól intéztem el a dolgokat a családban, akkor ez már művelés, hadd húzódjunk hát össze egy kicsit szorosabban az anyáinkkal, apáinkkal és testvéreinkkel, akkor ez már rendben van.” Ezzel megint csak egy új ragaszkodásba jutottál, ez már megint egy másik véglet. Mindent jól kell csinálni, ámde nem szabad túllépni a mértéket, mielőtt túllősz a célon, az egy másik ragaszkodás. Azonkívül az embernek helyes magatartással kell rendelkeznie a *Dáfá* iránt, valódi művelőnek kell tekintenie saját magát. Hogyan jut előre szorgalmasan, hogyan viszonyul a *Fához*, hogyan műveli magát, bezárólag azzal, hogy mennyi időt szakít magának az olvasásra, mindezt nem szabad félvállról venni, sőt ez még fontosabbá vált, mert ez pontosan a ti utatok – az út, amit járnotok kell. Nektek pontosan a hétköznapi emberek társadalmából kell kiművelnetek magatokat, pontosan a *Fá*-helyreigazítással kell léteznetek, és viselnetek kell a felelősséget az összes élőlényért, ezért is művelitek magatokat csupán ezen a módon.

Korábban már mondtam, ha mindannyian a hegyek mélyére mennének, és mindannyian a templomban művelnék magukat, akkor lehetetlen lenne számotokra, hogy további érintkezésbe kerüljete a társadalommal, akkor nem menthetnétek meg még átfogóbban és még meggyőzőbben az élőlényeket, nem igaz? Ez akkor talán nem célirányos, ha ezt így csináltatom veletek? Ezen az úton és módon nincsenek kedvezőbb feltételeitek az összes lény megmentésére? Természetesen, ha a művelési folyamatban meg kell emelkedned, úgy biztosan fognak létezni vizsgák számodra művelőként. Ha aztán nem csináltad jól, akkor folyamatosan nehézségek fognak adódni. Még ha jól is csináltad, akkor is fognak létezni vizsgák a művelésed számára. Ha te mindet zavarásnak tekinted, és csak azért próbálsz megoldani ezeket a problémákat, hogy félresöpörd a nehézségeket az útból, akkor nem tudod megoldani őket, mert avégett merültek fel, hogy megemeld magad. Őszinte gondolatokkal kellene megnézned ezeket: „Hogyan tudom ezen a nehézségen keresztül helyesen kezelni mindazt, ami összefügg ezekkel a zavarásokkal, és hogyan egyensúlyozhatok ki mindent az összes élőlény megmentése miatt? Hogyan viselhetem ezzel a felelősséget minden lényért, és hogyan foghatom fel ezeknek a dolgoknak a fellépését egy kitűnő esélyként az igaz körülmények tisztázására?” Ez valóban jó alkalom az igaz körülmények tisztázására. Normális módon, ha te felkeresel valakit, hogy tisztázd az igaz körülményeket, nincs okod rá. Ha ok nélkül akarsz így felkeresni valakit, még csak nem is szeretne fogadni. Nem teremtett neked ez a zavarás éppen egy olyan alkalmat, hogy kapcsolatot vegyél fel emberekkel? Nem tisztázhattad hát ennél pontosan az igaz körülményeket? A ti legnagyobb felelősségeitek *Dáfá*-tanítványként az összes lény megmentése a saját művelésetek mellett. Mehet-e, ha nem csináljátok ezt a dolgot? Mehet-e, ha nem csináljátok jól? Így nektek nem szabad minden fellépő problémát zavarásként szemlélnetek az igazi munkátok számára, a *Fá* tanulására vagy az igaz körülmények általatos való tisztázására. Nem. Ha problémák merülnek fel, akkor ez egy alkalom az igaz körülmények tisztázására.

Nem magyaráztam el, hogy a három világkörben a szemléletmód fordított? Sok dolog, ami az emberiség szemében nem jó, éppenséggel jó. Sok dolog, ami az emberiség szemében jó, nem jó. Az alapelvek nem fordítottak az embervilágban? Az emberek úgy találják, hogy a szenvedéseik nem jók, ámde a hétköznapi emberek számára a szenvedés ugyanúgy a karma csökkentésére, a bűnök csökkentésére szolgálhat. Ha egész életében sokat szenvedett az ember, akkor a következő életében boldogságot fog kapni viszonzásként. A következő életében gazdag lesz, vagy magas rangú hivatalnok lesz, ez onnan jön, mert az utolsó életében jót tett, és ezzel boldogságot és erényt gyűjtött. Ha egy ember csak rosszat tesz, akkor egy picike szerencséje és erénye sincs. Ha nagyon sok karmát halmozott fel, a következő életében nemcsak hogy nem kaphat majd boldogságot, és nem élvezheti az életet, hanem még ki kell egyenlítenie ezt a karmát, ezért abban az életében úgy fog rátalálni az ember, hogy éhezik, koldul, és fázik, mások megvetik, ráadásul azt fogja gondolni, hogy ez a társadalom tisztességtelen vele szemben. Valójában azon van, hogy kiegyenlítse az utolsó életének a tartozásait. Ezt az emberi álláspontból magyaráztam el. Nos, ami egy művelőt illet, hát a művelő számára ez a környezet nem éppen egy lehetőség a megemelkedésre? A *Dáfá*-tanítványok mind azon a véleményen vannak, hogy a szenvedésen keresztül karmát lehet csökkenteni, egyidejűleg ez egy lehetőséget is kínál a saját megemelkedésre, ők helyesen érthetik meg ezt a dolgot, akkor a karma kiegyenlítése mellett még arra is használhatják ezt a lehetőséget, hogy jól tegyék azt, amit tenniük kell. Ámbár léteznek bizonyos nehézségek, azonban ezek olyan vizsgák, amelyeken az embernek saját magának kell átjutnia. Ha te ezt helyes beállítottsággal tudod kezelni, ha ki tudod javítani a viszonyt saját magad és ezek között a nehézségek között, és aztán rendesen átjutottál, akkor átmentél

ezen a vizsgán, megemelted a szintedet, és magasabb horizontra jutottál, a művelési energiád akkor szintén megnőtt. Ez nincs így? Talán nem ilyen az egész művelési folyamat a *Fá*-helyreigazításnál való művelés közben?

Jegyezzétek meg magatoknak, az emberek alapelvei fordítottak, ezért a művelés közbeni nehézségeket, amelyekbe ütköztök, nem kellene olyan problémáknak tekintenetek, amelyek zavarják vagy támadják a kellő munkátokat: „Ez vagy az a munka volna fontos.” Valójában sok dolog nem feltétlenül olyan, amilyennek látja az ember. A saját megemelkedésetek mindig az első helyen áll, a saját művelésetek és beteljesülésetek mindig az első helyen áll. De neked nem szabad úgy gondolkodnod: „Az én művelésem és megemelkedésem a legfontosabb, senkinek sem szabad zavarnia engem.” Akkor már megint tévedsz. A zavarások nem a megemelkedésre való lehetőségek? Mesterként, ami engem illet, azt fogom gondolni, hogy a te megemelkedésed a legeslegfontosabb, de a megemelkedésed közben nem hagylak majd egy sima úton felfelé sétálni. Hogyan lehetne hát, hogy valaki karmával teli testtel emelkedjen a mennybe, tehát egy batyu ronggyal jusson a mennybe? (mind nevetnek) Egypár vizsgát kell elrendeznem neked, hogy vedd le a ragaszkodásaidat, tehát tedd le a rongybatyudat. Miközben egymás után jutsz át a vizsgákon, szakadatlanul veted le a ragaszkodásaidat és az emberi érzületeidet. Ilyen dolgokkal nem juthatsz át a különböző vizsgákon. Tehát ha jön egy vizsga, akkor azt mondod, hogy megint probléma van. Ráadásul némelyek mindenütt a Mester után kutatnak: „Ó, jaj, hogyan oldhatom hát meg ezt a problémát?” Hogyan oldhatnám meg hát neked? Ha én oldottam volna meg, akkor nem juthattál volna át többé ezen a vizsgán. Le kellene bontanom ezt az akadályt, és aztán mész tovább az úton a rongybatyuddal? Ebből az okból kifolyólag nem szabad elvennem tőled ezt a vizsgát. (mosolyog) Stimmel? Tehát ha művelésről beszélek, akkor nektek helyesen kellene megértenetek, hogy mit jelent a művelés, valóban észszerűen kellene viselnetek a felelősséget a saját művelésetekért. Valóban őszinte gondolatokkal kellene kezelnetek minden dolgot, amellyel találkoztok, és erős őszinte gondolatokkal kellene rendelkeznetek.

Hiszen utolsó alkalommal az USA nyugati partján megrendezett *Fá*-konferencián beszéltem arról⁴, hogy a *Dáfá*-tanítványok között sokan vannak, akik félnek attól, hogy mások kritizálják őket, semmit sem szabad mondani nekik. Mihelyt mondanak valamit, robbannak, és felmérgeződnek rajta, és konfliktusba jutnak másokkal. Csak szép dolgokat szeretnének hallani. Ezzel talán nem egy sima utat szeretnél járni? Még magaddal akarod vonszolni a nagy rongybatyudat a mennybe? Nem pontosan erről van szó? Neked el kell engedned a hétköznapi emberek minden rossz érzületét, minden ragaszkodásodat. Ha valaki fél attól, hogy mások kritizálják, az nem ragaszkodás? Hogyan mehetne hát az, hogy csak a szépet szeretné hallani? Éppen azért hagynak téged olyasmit hallani, amit nem szívesen szeretnél hallani, hogy lássák, hogy megmozdul-e a szíved. Bármit is mondanak az emberek az istenségekről, azt az istenségek egyáltalán nem veszik a szívükre, nem lehet megindítani őket. Egyáltalán nem próbálják érezni, hogy mi közük van a dolgaidnak hozzájuk, egyáltalán nem érdeklődnek irántuk, mivel te nem indíthatod meg őket. Csak az lehet, hogy az istenségek irányítsák az emberi gondolatokat, sarkallják az embereket arra, hogy csináljanak valamit. Hogyan lehetne hát az, hogy az emberek sarkallják az istenségeket? Tehát ha te istenséggé akarsz válni, talán nem így kell cselekedned? Talán nem kell elengedned ezeket a ragaszkodásokat? Talán nem kell minden olyan érzületet elengedned, amit az emberek befolyásolhatnak?

Még ha *Dáfá*-tanítványok is okoznak neked problémákat, az ugyanaz. Te azt mondod: „Ámde ezek a problémák nem a hétköznapi emberektől jönnek, ezért olyan nehéz elbánni ezekkel.” De természetesen a *Dáfá*-tanítványoknál sem istenségek azok, akik művelik magukat, hanem emberek. Ha emberek művelik magukat, akkor különféle emberi érzületek merülhetnek fel, ezért csak azt lehet mondani, hogy a *Dáfá*-tanítványok környezetében levő élőlény folyamatosan emelkedik tovább felfelé. Az nem elérhető, hogy ebben a környezetben mindannyian olyan tiszták legyenek, mint az istenségek. Ez a környezet már sokkal jobb, mint a hétköznapi emberek környezete. Ez csak így lehet, azonkívül egyre jobb is lesz. Így jön az tehát, hogy a *Dáfá*-tanítványok környezetében is napvilágra kerülhet az emberi érzületek minden fajtája, sőt nagyon rossz viselkedés is felléphetne. Nem láttátok már ezt azon az utatokon, amit már magatok mögött tudtok? Ez mind normális.

Persze sokan aggódnak, ha valaki rossz benyomást kap a *Dáfaról*, és azt gondolják: „Hogyan viselkedhet ez a művelőtárs olyan rosszul?” Persze, ha ti mindannyian így gondolkodtok, akkor megőrizhetitek ezt a környezetet. Ez ahhoz is vezethet, hogy ez a környezet egyre tisztább lesz. Azonban újra és újra problémák fognak fellépni, és emberi érzületek fognak feljönni. Én az összességében kísérem figyelemmel ezt a dolgot, és tudom, hogy ezeknek a dolgoknak

elkerülhetetlenül elő kell fordulniuk egy művelési környezetben. Azt is tudom azonban, hogy ezeket a dolgokat lépésről lépésre biztosan levetik a művelési folyamat közben. Hiszen ez művelés, a végén mindannyian meg fognak emelkedni, ennek is tudatában vagyok. Ha ebben a környezetben műveli magát az ember, így lesz. Senkinek sem szabad azonban lazítania. Közömbösnek és mozdulatlanak sem szabad maradnotok, ha látjátok, hogy mások ártanak a *Dáfá* hírnevének, ez a követelmény veletek szemben. Ami benneteket, *Dáfá*-tanítványokat illet, nem véditek és igazoljátok ti mindannyian a *Fát*? Ez pontosan a ti felelősségetek. Így a művelésnél nincs úgy, ahogyan azt az ember saját maga elképzei. Nem kellene azt gondolnotok, hogy csak a művelés fontos, és minden más nem lenne fontos – a család nem lenne fontos, a társadalom nem lenne fontos, semmi más nem lenne fontos. Ha mindezeket a dolgokat jól ki tudjátok egyensúlyozni, akkor ez pontosan az az út, amit járnotok kell. Azt mondtam, hogy – olyannyira, mint lehetséges – az emberi társadalom formájának megfelelően kellene művelnetek magatokat. Természetesen még mindig létezik az emberek minden fajtája. Azok a kényszermunkatáborok, amelyek szabotálják a *Fát*, és megpróbálják átalakítani a tanulókat, azt mondják: „Talán nem megmondta a Mester, hogy lehetőleg az emberi társadalomnak megfelelően kellene művelnetek magatokat? Neked vissza kellene térned a hétköznapi emberekhez, és nem szükséges többé tanulnod. Add csak ide a könyvet!” Igen, létezik az emberek minden fajtája. Természetesen, azonban te gyökeredtől fogva valóban művelő vagy? Ha még a *Fától* is megváltál, akkor hogyan művelheted még magad? Sok hétköznapi ember is létezik, aki Mesternek nevez engem, azonban ő nem művelő. Vagyis az nincs úgy, hogyha valaki Mesternek nevez engem, akkor ő már művelő. Neked valóban szilárdan kell művelned magad, és valóban művelőnek kell tekintened saját magadat.

Most ennyit beszéltem. Most továbbra is hatékonyan kellene megtartanotok a *Fá*-konferenciát. Éppen most hallgattam meg a tanulók előadásait, a konferenciátok igazán élénk, igazán jó, ezért nagyon boldog vagyok. Nem akarok olyan sok időt igénybe venni tőletek, csak röviden szeretnék meglátogatni benneteket. Minden alkalommal, amikor eljövök, akkor először is szeretnék néhány problémát megoldani, másodszor pedig találkozni veletek. Nem mondták némelyek, hogy a Mester itt van, és a *Fá* itt van? Akkor csináljátok mindazt jól, amit csinálnotok kell. Köszönöm nektek! (hosszas és erőteljes taps)

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
Dafa	Tafa	Tafa
Fa	Fa	Fa
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
pinyin	pinjin	p'inyin

A német fordítás elkészült:	2006. 06. 15.	Utolsó – német – módosítás:	2024. 04.
A magyar fordítás elkészült:	2008. 04. 23.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 11. 26.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung in Kanada 2006

<https://de.minghui.org/html/articles/2006/5/28/115.html>

Fa-Erklärung in Kanada 2006 | Falun Dafa - Minghui.org

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fá-lun Gong* és a *Zhuán Fá-lun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fá-lun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ az élőlények ebben a dimenzióban egy olyan környezetben tartózkodnak, amelyet az istenségek külön és célzottan az emberi élet fenntartására szolgáló teljes műként teremtettek meg. – az angol változat fordítása: a lények ebben a dimenzióban egy olyan környezetben vannak, amelyet kifejezetten előírtak és külön teremtettek; ez egy olyan hely, amely számos istenből áll, akik biztosítják az emberi létezést.

² létfenntartásuk – az angol változat fordítása: túlélésük

³ értelemmel – az angol változat fordítása: észszerűen

⁴ az USA nyugati partján megrendezett *Fá*-konferencián beszéltem arról – a Mester a következő konferenciában beszél erről: [Fá-magyarázat Los Angeles városában](#), 2006. 02. 25. (2006-02-25_LOS-ANGELES_2025-11-11.pdf 8. oldal) (kulcsszó: beleütközni)